

Sygn. akt: I C 376/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Robert Wysocki
Protokolant:	sekretarz sądowy Paulina Barwińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2018 roku w C.

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą w K.**

przeciwko B. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 376/18

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w K., wniósł o zasądzenie od pozwanej B. S. kwoty 22,19 zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 210,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, iż umową cesji z dnia 06 września 2016 roku nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej od (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułu świadczonych na rzecz pozwanej usług telekomunikacyjnych na podstawie umowy abonenckiej w odniesieniu do konta nr (...). Powód wskazywał, że pozwana zawarła z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na mocy postanowień umownych pozwana zobowiązana była do regulowania stałych opłat abonamentowych na rzecz wierzyciela pierwotnego. Na podstawie zawartej umowy abonenckiej został wystawiony dokument księgowy w postaci noty obciążeniowej (...) na kwotę 210,00 zł z datą wymagalności na dzień 21 maja 2015 roku.

Powód wskazał, iż dochodzi kwoty 22,19 zł z tytułu niezapłaconych skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia wymagalności wystawionej noty obciążeniowej do dnia poprzedzającego wygenerowanie pozwu w dniu 3 kwietnia 2018 roku. Obok wskazanej kwoty żądaniem pozwu objęte, są odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej w kwocie 210,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód w ramach elektronicznego postępowania upominawczego wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie przeciwko pozwanej B. S. o zapłatę kwoty 210,00 zł z tytułu należności głównej. Jednocześnie powód nie mógł dochodzić należności ubocznych w postaci odsetek ustawowych za opóźnienie od należności głównej w związku z nieprawidłowościami w działaniu systemu e-sądu poprzez jego niedostosowanie do zmian przepisów Kodeksu Cywilnego od dnia 1 stycznia 2016 roku. W ramach elektronicznego postępowania upominawczego powód uzyskał nakaz zapłaty roszczenia głównego w kwocie 210,00 zł w sprawie VI Nc-e (...).

Pozwana na rozprawie w dniu 24 maja 2018 roku wyjaśniła, iż Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie w dniu 31 stycznia 2017 roku wydał nakaz zapłaty nakazujący pozwaną zapłacić w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia zapłacić kwotę 210,00 złotych oraz kwotę 120,00 zł tytułem kosztów procesu.

W dniu 24 lutego 2017 roku powód przesłał pozwaną pisemne oświadczenie z propozycją ugodowego załatwienia sprawy poprzez spłatę zadłużenia w kwocie 285,00 zł w zamian za co pozwana miała mieć umorzone pozostałe zadłużenie w kwocie 45,00 zł oraz zamknięcie sprawy. Pozwana zapłaciła kwotę 285,00 zł w dniu 1 marca 2017 roku na rachunek bankowy powoda wskazany w propozycji ugodowego załatwienia sprawy oraz w pozwie.

W związku z powyższym wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut spełnienia świadczenia oraz przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. S. w dniu 24 września 2012 roku zawarła z (...) S.A. umowę o abonencką o numerze (...). W dniu 21 października 2016 roku wezwano pozwaną do zapłaty należności w kwocie 232,19 zł do dnia 24 października 2016 roku. Na żadaną kwotę składały się, należność główna w kwocie 210,00 zł oraz odsetki w kwocie 22,19 zł. Powyższa należność wynikała z niezapłaconej noty obciążeniowej za niezwrócenie w terminie udostępnionego sprzętu (...).

dowód: regulamin świadczenia usług k. 12; umowa o abonencka k. 13-14v; nota obciążeniowa k. 19v; wezwanie k. 7-7v, protokół zdawczo - odbiorczy sprzętu dysk twardy HD 320GB a611194279766 k.15

W dniu 6 września 2016 roku (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z (...) z siedzibą w K. umowę sprzedaży wierzytelności. Powód wskazał, że umowa obejmowała również wierzytelność wobec pozwaną.

dowód: umowa przelewu z załącznikiem, k. 9-10; informacja o zmianie wierzyciela k. 7

W dniu 31 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w sprawie VI Nc-e (...) którym nakazał pozwaną zapłacić w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia kwotę 210,00 złotych oraz kwotę 120,00 zł tytułem kosztów procesu. Nakaz zapłaty uprawomocnił się.

bezsporne

W dniu 24 lutego 2017 roku powód złożył pozwaną pisemne oświadczenie z propozycją zawarcia ugody w której przedstawił warunki, iż jeżeli pozwana spłaci kwotę zadłużenia w wysokości 285,00 zł, to uzyska korzyść w postaci umorzenia pozostałej kwoty 45,00 zł, oraz zamknięcie sprawy. B. S. w dniu 1 marca 2017 roku zapłaciła kwotę 285,00 zł na rachunek bankowy powoda wskazany w propozycji ugodowego załatwienia sprawy oraz w pozwie.

dowód: propozycja zawarcia ugody k. 38, pismo pozwaną do powoda zawierające oświadczenie o przyjęciu propozycji zawartej ugody k.36, dowód wpłaty k.37, wyjaśnienia pozwaną porównaj protokół z rozprawy k. 40-40v, nagranie rozprawy z dnia 24 maja 2018 roku 00:01:22-00:07:13.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zasadny okazał się zarzut spełnienia roszczenia.

Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Nie ulega wątpliwości, iż (...) P. z siedzibą w W. świadczył usługi w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej – a więc roszczenie powoda ulega przedawnieniu z upływem lat 3.

Przepis art. 120 § 1 kc statuuje, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Podkreślenia jednakże wymaga, iż zgodnie z art. 123 § 1 ust 1 kpc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Na mocy zaś art. 124 § 1 kpc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Roszczenie główne powoda wynikało z noty obciążeniowej z dnia 7 maja 2015 roku, która stała się wymagalna w dniu 21 maja 2015 roku. Powód skierował pozew o roszczenie główne do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie, który to Sąd w dniu 31 stycznia 2017 roku wydał prawomocny nakaz zapłaty, natomiast w dniu 11 kwietnia 2018 roku powód skierował pozew do Sądu Rejonowego w Człuchowie o roszczenie uboczne w postaci skapitalizowanych odsetek w kwocie 22,19 zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od należności głównej dochodzonej w odrębnym postępowaniu od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty.

Roszczenie odsetkowe jest roszczeniem o świadczenie okresowe i zgodnie z art. 118 k.c ulega ono przedawnieniu po upływie 3 lat. W związku z faktem, iż termin 3 letni nie minął do dnia skierowania pozwu o odsetki, podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia należało uznać jako bezzasadny.

Bezsporne w niniejszej sprawie były właściwie wszystkie okoliczności faktyczne, a więc fakt zawarcia przez strony umowy, oraz wystawienie przez wierzyciela pierwotnego noty obciążeniowej na kwotę 210,00 zł z tytułu kary za niezwrócenie w terminie udostępnionego sprzętu (...).

Strona powodowa domagała się zapłaty kwoty 22,19 zł z tytułu niezapłaconych skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia wymagalności wystawionej noty obciążeniowej do dnia poprzedzającego wygenerowanie pozwu w dniu 3 kwietnia 2018 roku. Obok wskazanej kwoty żądaniem pozwu objęte, zostały odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej w kwocie 210,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwana zakwestionowała roszczenie powoda podnosząc zarzut spełnienia roszczenia. Zarzuciła, że w dniu 1 marca 2017 roku (przed wytoczeniem powództwa) przystała na warunki powoda - ugodowego załatwienia sprawy i zapłaciła stronie powodowej tytułem należności głównej w kwotę 285 zł, w zamian za umorzenie postępowania co do kwoty 45,00 zł oraz zakończenie sprawy.

Bezsporny był przy tym fakt, że strona powodowa, mimo spełnienia przez stronę pozwaną świadczenia w całości na warunkach zaproponowanych przez powoda w piśmie z dnia 24 lutego 2017 roku nie złożyła oświadczenia o cofnięciu pozwu.

Strony łączyła umowa abonencka o świadczenie usług telekomunikacyjnych na podstawie której pozwana była zobowiązana do regulowania stałych opłat abonentowych na rzecz wierzyciela pierwotnego pierwszego dnia każdego okresu rozliczeniowego.

Powództwo zasługiwało na oddalenie, ponieważ strona pozwana wykazała (potwierdzeniem przelewu z dnia 1 marca 2017 roku), że zgodnie z propozycją powoda ugodowego zakończenia sprawy (oświadczenie powoda z dnia 24 lutego 2017 roku) spełniła świadczenie w całości jeszcze przed wniesieniem pozwu. Strona powodowa zresztą w żaden sposób nie ustosunkowała się do twierdzeń pozwanej nie będąc obecna na rozprawie w dniu 24 maja 2018 roku, przez co w ocenie Sądu w istocie przyznała okoliczności wskazane na rozprawie przez pozwaną (art. 230 k.p.c.).

Nie ulega przy tym wątpliwości, że strona pozwana spełniła świadczenie żądanej przez powoda wysokości jeszcze przed wniesieniem pozwu, a tym samym nie dała powodu do wytoczenia powództwa.

W orzecznictwie i piśmiennictwie przyjmuje się, że spełnienie świadczenia prowadzące do skutku wygaśnięcia zobowiązania jest czynnością prawną. Jest bowiem zdarzeniem cywilnoprawnym w postaci zachowania się w określony sposób, którego elementem jest oświadczenie woli prowadzące do skutku zaspokojenia wierzyciela i wygaśnięcia zobowiązania. Sam fakt fizycznej zapłaty zatem jeszcze taką czynnością nie jest o ile spełniający świadczenie nie wyraził swej woli w tym zakresie. Dłużnik dokonując zapłaty winien dać wyraz temu, że w ogóle spełnia

świadczenie z łączącego strony stosunku prawnego, a w przypadku wielości długów może wskazać, który z długów chce zaspokoić. Pozwana w dniu 1 marca 2017 roku przesłała do powoda pismo w którym oświadczyła, iż korzysta z wariantu pierwszego zaproponowanego przez powoda w piśmie z dnia 24 lutego 2017 roku „Propozycja zawarcia ugody w sprawie” i w załączeniu przesłała dowód przelewu kwoty 285,00 zł na rachunek powoda.

W związku z powyższym na podstawie łączącej strony umowy powództwo zasługiwało na oddalenie wobec spełnienia świadczenia w całości, zgodnie z warunkami ugodowego zakończenia sprawy zdefiniowanymi przez powoda, co doprowadziło do wygaśnięcia zobowiązania.

W tym stanie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.

Wszystkie dotychczasowe koszty postępowania poniesione zostały przez stronę przegrywającą, dlatego wobec braku wniosku pozwanej w tym zakresie o kosztach nie orzekano w dalszym zakresie.